

קוקאש ואח'

ע"י ב"כ עוה"ד אנדרה רוזנטל ואח'

רח' צלאח א-דין 15, ירושלים

העותרים

76586

המוקד להגנת הפר
נכנס ביום

נ ג ד

שר המנים

על ידי פרקליטות המדינה,

משרד המשפטים ירושלים

9-05-2002

20723

ת מ ש י ב

תגובה משלימה מטעם המשיבים

1. בחתום להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 12.11.01, ולהחלטת כ"ב הרשם שחס מיום 7.4.02 על הארכת מועד, מתכבד המשיב להגיש תגובה משלימה זו.

2. עניינה של העתירה בבקשת העותרים, אזרחי ירדן, להתיר להם להתגורר באזור עם נשותיהם, שהן תושבות האזור. נזכיר כי העותרים שחו שלא כדין בתחומי האזור, לאחר שרשימות תביקור באזור שהיו ברשותם פקעו, והם אף הגדילו לעשות, עשו דין לעצמם ונכנסו לישראל, ונתפטו שוחים בה ללא שהיח בידם אישור כלשהו לעשות כן.

עוד נוסף, שבבקבת חידיון שחתקיים בבית המשפט הנכבד ביום 12.11.01 גורשו העותרים לירדן.

3. עוד נגער, שחעתירה מופנית כלפי שר הפנים, אולם למעשה המשיב הראוי לה הוא מפקד כוחות צה"ל באזור, וכי העותרים, מסיבה לא ברורה, לא תיקנו את עתירתם. למותר לציין, כי כל עוד העתירה מופנית כלפי שר הפנים ואינה מופנית נגד מפקד כוחות צה"ל באזור, שהוא המשיב הראוי לעתירה, אין אפשרות להעניק לעותרים את הסעד המבוקש בעתירה.

כמו כן, לעותרים עצמם, אזרחי ירדן, אין כל זכות משל עצמם להתגורר באזור, ומטעם לא ברור נשותיהם, שהן תושבות האזור, לא צורפו כעותרות נוספות לעתירות, ואף מטעם זה בלבד דין העתירות לחדחות על-הסף.

4. בהתאם להוראות סעיף 28 בנספח האזרחי לתסכם הביניים בין ישראל לבין אש"ף, הסמכות לאישור בקשה לאיחוד משפחות באזור הינה של הרשות הפלסטינית, באישור הצד הישראלי. לעניין זה נגער, כי מלאכת תיקון קובץ מרשם האוכלוסין באזור, והענקת רישיונות ישיבה וביקור, נתונים כיום בידי הרשות הפלסטינית, שכאמור זקוקה לאישור הצד הישראלי. למותר לציין, שהרשות אינה כפופה לביקורתו של בית המשפט הנכבד.

5. לאור המצב המדיני-בטחוני בקשות לאיחוד משפחות אינן מטופלות מאז ספטמבר 2000, וישראל אף אינה מוכנה לקבל מאז פרוץ האירועים בספטמבר 2000 בקשות כאלה מהצד הפלסטיני.
6. למותר לציין, שעניין איחוד המשפחות באזור כרונן בטבורו, כעולח בבירור מסעיף 28 לנספח האזרחי לחסכם הביניים, במערכת היחסים המדינית בין ישראל לבין הרשות הפלסטינית, ואופן יישום הסכם הביניים הינו שאלה מדינית, כאשר הסכם הביניים עצמו אינו מצמית, כשלעצמו, זכויות לפרטים מכוחו (חשווהו: פסק דינו של כבי השופט זמיר בבג"צ 2829/96 סמחדנא נ' מדינת ישראל, תקדין (2)96, 36; החלטתו של כבי הנשיא ברק בדג"צ 5744/96 קראדה נ' שירות בתי הסוהר, תקדין (3)96, 1312; פסק דינה של כבי השופטת זורנר בבג"צ 8012/98 עתר נ' ראש ממשלת ישראל, תקדין (1)99, 494).
7. לא זו אף זו, על רקע ההתפתחויות בשבועות האחרונים נראה כי העתירה אינה אקטואלית בשלב זה, כיוון שכל עוד לא ישתנה המצב מיסודו לא ינתן אישור של הצד הישראלי לאיחוד משפחות באזור, וממילא גם אין כיום קשר בין ישראל לרשות הפלסטינית גם בתחום זה.
- בנסיבות אלה, הנתונים המופיעים בהודעה המשלימה מטעם העותרים אינם רלוונטיים, ובכל מקרה, מובן כי המכסות שנקבעו בשעתו הן סוגייה מדינית, בין הצד הישראלי לבין הצד הפלסטיני, שאינה ממין העיניים שבית המשפט הנכבד נוהג להתערב בהם.
8. המשיבים יטענו, כי לאור חיותה של הסוגייה כולה חלק ממערכת היחסים המדינית בין ישראל לרשות הפלסטינית, ודאי על רקע נסיבות הזמן והמקום, אין עילה להתערבותו של בית המשפט הנכבד.
9. עוד נוסף, שהעותרים גם ניצלו לרעה את שחותם שלא כדן באזור כדי לחיכנס לישראל ללא אשרה ורשיון לעשות כן, ואף טעם זה מצדיק שלא לחתיר לחם לחיכנס לאזור פעם נוספת (שכן חם כבר הראו שאינם נרתעים מלנצל את שחותם באזור לצורך כניסה לישראל שלא כחוק).

חיוס, ח' סיון, תשס"ב

19 מאי, 2002

ענר הלמן, עו"ד

סגן בכיר לפדקליטת המדינה